

ת"פ 43202/05/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד מורסי, בילאל עאשור

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 16-05-43202 מדינת ישראל נ' מורסי(עציר)

ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי מאשימה

נגד

נאשמים 1. מוחמד מורסי ע"י ב"כ עו"ד רונן אביב

2. בילאל עאשור ע"י ב"כ עו"ד אלון נשר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גב' נעמן

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד רונן אביב - סניגוריה ציבורית

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד מהאר תלחמי - סניגוריה ציבורית

הנאשמים 1 + 2 הובאו באמצעות שב"ס

גזר דין

1. הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון חלקי שלא כלל הסדר אודות העונש, בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + סעיף 335(א)(1) + (2) לחוק העונשין והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186 (א) לחוק (הנאשם 1) וסיוע לחבלה מחמירה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335(א)(1) + (2) + סעיף 31 לחוק העונשין וסיוע להחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) + 31 לחוק (הנאשם 2).

2. על פי האמור בכתב האישום, ביום 30.4.16 בשעה 22:30 הגיעו המתלונן, ושני אנשים נוספים, מוחמד מופלח ומוחמד אבו עיש, למסעדה בעכו והחנו את רכבם בסמוך למסעדה. דקות לאחר מכן הגיעו הנאשמים למקום ברכב בבעלות הנאשם 2 כאשר הנאשם 2 נהג ברכב ונאשם 1 יושב במושב לצידו. הם עצרו מאחורי הרכב עמו הגיעו המתלונן והאחרים. המתלונן יצא מרכבו וכאשר הנאשמים הבחינו בו החל הנאשם 2 לנסוע לעבר המקום בו עמד המתלונן ונצמד אליו עם רכבו על מנת לאפשר דקירתו על ידי הנאשם 1. הנאשם 1 הוציא ידו מבעד החלון כשהוא אוחז בסכין ודקר את המתלונן בחזהו. לאחר מכן הנאשמים נמלטו ברכבם. כתוצאה ממעשיהם נגרמה למתלונן פציעה חודרת בעומק 5 ס"מ במעבר בטן חזה שמאל, אשר חדרה בעומק של כ- 2 ס"מ דרך סרעפת שמאל ובעומק 2 ס"מ דרך הטחול.

טיעוני המאשימה לעונש

3. ביחס לנאשם 1 טענה המדינה למתחם עונש הולם שנע בין 3 עד 6 שנות מאסר כאשר נטען שיש לאמץ את הרף הגבוה של המתחם ובנוסף להשית עליו מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע.

4. ביחס לנאשם 2 טענה המדינה למתחם ענישה הולם שנע בין 2 עד 3 שנות מאסר כאשר טענה שיש לאמץ את הרף הגבוה של המתחם ובנוסף להטיל מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע. נטען שמדובר במקרה נוסף של "תת תרבות

הסכין" ואלימות קשה כאשר המתלונן נפצע פציעה רצינית שחייבה את אשפוזו. נטען שהמרחק בין תוצאה קטלנית לבין הפציעה בפועל היה פרי המזל בלבד ועל כן נטען לפוטנציאל נזק משמעותי. צוין עוד שהנאשמים לא פעלו להגשת עזרה רפואית לקרבן ונמלטו מזירת האירוע. נטען שאין מדובר בתכנון מוקדם אך משנקרתה בפניהם הזדמנות, ביצעו את העבירה כאשר הנאשם 1 היה מצוייד כבר בנשק קר. נטען שחלקם היחסי של הנאשמים הינו מוחלט והיה צפוי נזק גופני חמור וכי הנזק שנגרם בפועל היה גם הוא רציני. נטען שהנאשמים הם בגירים ויכלו להבין והבינו למעשה את המשמעות הפסולה במעשיהם. נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של תחושת הבטחון של האזרח ושלמות הגוף.

5. באשר למדיניות הענישה הנוהגת אוזכרו המקרים הבאים: בע"פ 8151/10 **ניסים נידם נ' מדינת ישראל** נדון המערער ל- 42 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1) לחוק. ויכוח עם המתלונן הביא לכך שהמערער חזר לזירה עם סכין וכאשר המתלונן נמלט, שכנע אותו המערער לצאת, אז דקר אותו בירכו ובגבו. יוער שבמקרה זה קודם לדקירה תקף המתלונן את המערער באלימות שגרמה לשבר באפו. הערעור בנוגע לעונש נדחה.

ברע"פ 6431/12 **אלעזר הרוש נ' מדינת ישראל** הורשע המערער לפי סעיפים 382(א) לחוק העונשין, 334 ו- 335(א)(1) לחוק ונדון ל- 54 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה יצאו המתלונן ובני משפחתו לרחוב בתום חגיגת אירוע משפחתי ובקבוק זכוכית שהושלך ממרפסת בבעלות המערער ושני נאשמים נוספים, התנפץ בסמוך למקום עמידתם. בהמשך ירדו השלושה ותקפו את המתלוננים בנשק קר וגרמו להם לפגיעות גוף. למערער היה עבר פלילי משמעותי. בית המשפט העליון לא התערב בתוצאה.

בע"פ 8711/09 **פייסל יאסין נ' מדינת ישראל** הורשע המערער בעבירות לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין והוטל עליו עונש של 33 חודשי מאסר. באותו מקרה שלף המערער סכין ודקר את המתלונן בגבו התחתון וגרם לו לקרע בכליה. בית המשפט הטיל עונש מאסר בניגוד להמלצת שירות המבחן. הערעור נדחה.

בע"פ 2037/13 **סלאח מחאג'נה נ' מדינת ישראל** נדחה ערעור על גזר דין בו הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות לפי סעיפים 333, 335(א)(1) וסעיף 186(א) לחוק העונשין כאשר באותו מקרה בעקבות ויכוח פגע המערער במתלונן עם אבן ולאחר מכן עם סכין.

בע"פ 6260/05 **מאלק חדרה נ' מדינת ישראל** בעקבות סכסוך בין המערער, שהיה חסר עבר פלילי, ואחיו לבין אחרים, חסמו המערער ואחיו את דרכו של המתלונן וחברו ובמהלך תגרה שלף המערער חפץ חד ודקר את המתלונן בבטנו. הערכאה הדיונית גזרה עליו 4 שנות מאסר בפועל וערעורו נדחה.

6. נטען ששירות המבחן נמנע ממתן המלצה על חלופה עונשית במסגרת התסקירים. ביחס לנסיבות האישיות של הנאשמים נטען שלא קיימות נסיבות שיצדיקו סטייה ממתחם הענישה ההולם

טיעוני ב"כ הנאשמים לעונש

7. סיגורו של הנאשם 1 טען שמדובר באדם צעיר כבן 20 בלבד בעת ביצוע העבירה ואוזכרה פסיקה ביחס להענשתם של בגירים צעירים: (7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל; ע"פ 2357/13 רוש נ' מדינת ישראל). נטען שבמקרה דנן מדובר באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן ודקירה אחת בלבד ללא מעשים נוספים. נטען שמתחם הענישה אינו צריך לעלות על 24 חודשי מאסר בפועל ואוזכרה פסיקה כדלקמן: בע"פ 4447/15 איהב דחלה נ' מדינת ישראל הושת על נאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהודה והורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר בעקבות סכסוך בינו לבין אחיו הוא דקר אותו בחפץ חד במותן שמאל ובבית החזה.

בע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' חליל שיכה נדון נאשם ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות כאשר הנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעה בנסיבות מחמירות כאשר העבריין נושא נשק קר, באותו מקרה הנאשם תקף את המתלונן באופן שנגח אותו בפניו ולאחר מכן דקר אותו באמצעות מספריים בצלעות השמאליות ופעמיים בגבו.

בע"פ 8319/14 מדינת ישראל נ' מלול נדונו 2 נאשמים לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל (נאשם נוסף נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות) כאשר הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע ואחד מהם הורשע בעבירת איומים בנוסף. שם, בעקבות סכסוך הכו הנאשמים את המתלונן באגרופיהם וכאשר הגיע הנאשם השלישי המשיכו להכותו עד שהתמוטט, אז גררו אותו למקום סמוך והמשיכו להכותו. למתלונן נגרמו חבלות בכל חלקי גופו ובין היתר שברים בפניו.

בע"פ 5316/13 תאופיק מסאלחה נ' מדינת ישראל נדון הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל כאשר בעקבות ויכוח שלף הנאשם סכין וחתך את לחיו השמאלית של המתלונן.

בע"פ 7549/15 פחימה אלירן נ' מדינת ישראל נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל כאשר הוא יחד עם אחר חתך את המתלונן בפניו חתך ארוך מהמצח עד הסנטר.

במקרים אחרים בהם נעשה שימוש ופציעה עם סכין נדונו נאשמים ל-22 עד 24 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 21938-08-09 מדינת ישראל נ' טמני תומר אברהם; ע"פ 607/07 ראזם עבד אל סלאם; ת"פ 6507-02-08 מדינת ישראל נ' א בו בסיס; ת"פ 3493-04-09 מדינת ישראל נ' מוחמד תורקם).

8. נטען שהנאשם 1 הודה במיוחס לו ונטל אחריות בגין ביצוע העבירה ללא שנשמעו עדים. כן הוזכר גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה. נטען שעברו הפלילי אינו מכביד. באשר לנסיבות אישיות נטען שהנאשם 1 גדל במשפחה קשת יום וקשייו השונים לא אובחנו וחווה קשיים שונים שלא טופלו וגרמו לו תחושת תסכול וחוסר ערך שגברו עם השנים. צויין עוד שבמהלך מעצרו משמש הנאשם 1 כעצור תומך לעצירים אחרים.

9. בדיון הוסיף הסיגור שלטענת הנאשם 1 הוא לא סרב להליך טיפולי, כי האפשרות לא הועלתה בפניו וכפי הנראה הכוונה היא שלא העלה ביוזמתו אפשרות זו.

10. הסניגור הדגיש שמדובר בעבירות סיוע בלבד וטען שמדובר באירוע אחד שבגיננו יש להטיל עונש אחד. הוזכר סעיף 32 לחוק העונשין. נטען שמתחם הענישה לו טענה המדינה אינו מתאים למקרה בהיותו מחמיר מדי. נטען שבפסיקה שאזכרה ע"י המדינה לא היתה התייחסות לעבירת הסיוע אלא כלפי המבצעים העיקריים בלבד. נטען שמתחם הענישה ההולם בגין עבירות הסיוע נמצא בין 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל ולעניין קביעת העונש בתוך המתחם הודגש שמדובר בבגיר צעיר שזה הוא מעצרו הראשון והוא נעדר עבר פלילי. הסניגור ביקש להתעלם מעבירת התעבורה. נטען שהנאשם 2 הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום ונחסך זמן רב למערכת המשפט בכך. נטען עוד שהנאשם 2 מתחרט על ביצוע העבירה.

11. הסניגור הזכיר פסיקה לעניין עבירת הסיוע: ע"פ 4262/09 **חודיפה דראושה נ' מדינת ישראל** - בגין סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והערעור נדחה.

בע"פ 1390/10 **ווסאם אבו חדרה נ' מדינת ישראל** - בגין הרשעה בעבירת סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות הוטלו 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון לא התערב בתוצאה.

בע"פ 1146/14 **ג'אבר אל טורי ואח' נ' מדינת ישראל** - הוטלו על המסייעים לביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות נוספות - 8 חודשי מאסר בפועל והערעורים נדחו.

12. ביחס לעונש במסגרת המתחם נטען כי הנאשם 1 כבר ריצה עונשו כאשר הוא עצור מיום 1.5.16 ונטען שתנאי המעצר קשים מתנאי מאסר מבחינת חישוב התקופה.

הסניגור ביקש להטיל עונש ברף הנמוך של המתחם שהוצע על ידו, בין היתר כיוון שמדובר בעבירה הראשונה של הנאשם 1.

13. נאשם 1 הזכיר שמילא תפקיד של תומך במסגרת מעצרו ותאר את ביצוע התפקיד. הוא הביע חרטה על ביצוע העבירות. גם הנאשם 2 הביע חרטה על ביצוע העבירות על ידו.

תסקירי שירות המבחן

14. התסקיר בענינו של הנאשם 1, מורסי, תאר שמדובר ברווק בן 20 שהתגורר בבית הוריו טרם מעצרו וכי סיים 8 שנות לימוד. הוערך כי הנאשם מתמודד עם קשיי למידה שלא אובחנו והתקשה לגלות יציבות במישורי החיים ומילדותו חבר לדמויות משולי החברה והחלה מעורבות באירועים אלימים. צויין קושי בויסות דחפים וקושי לזהות בעייתיות בתפקוד הכללי ולהכיר בחומרת העבירות ולגלות אמפטיה לנפגעי העבירה. צויין עוד שסנקציות עונשיות שהוטלו בעבר לא היוו גורם מרתיע משמעותי מפני הישנות התנהגות עוברת חוק. צויין שלקיחת האחריות היתה פורמלית בלבד ללא חיבור לחומרת המעשים והוארך סיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד. צויין שהנאשם 1 לא הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי ועל כן שירות המבחן נמנע מהמלצה לחלופה עונשית.

15. התסקיר בענינו של הנאשם 2, ציין שהוא כבן 20, רווק והתגורר עם הוריו טרם מעצרו. משפחת מוצאו נורמטיבית. שירות המבחן התרשם שקיימות בעיות בתחום האישי אצל הנאשם 2, עם סף תסכול נמוך וקושי בשליטה על דחפים. צוין שלקיימת האחריות על ביצוע העבירות היתה פורמלית ללא חיבור לחומרת העבירות. צוין שמדובר באדם שנמצא בעיצומו של תהליך התבגרות ועיצוב אישיותו. שירות המבחן התרשם שהנאשם 2 אינו מביע תחושת חרטה כנה והעריך שהסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד הינו בינוני. צוין שהנאשם 2 לא הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי. בסיכומו של דבר שירות המבחן נמנע ממתן המלצה על חלופה עונשית.

דין

16. הנאשם 1 עצור מיום 11.5.16. הנאשם 2 עצור מיום 1.5.16.

17. הנאשם 1 יליד 1996 והוא כבן 20.5. הנאשם 2 יליד 1995 והוא בן 21. לחובת הנאשם 1 יש שתי הרשעות בגזרי דין מתאריכים 4.11.14 ו- 10.6.13, אז הורשע בעבירות של גניבה, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר וחבלה כשהעברין מזויין. בנוסף, לחובתו 7 הרשעות תעבורה. בנוסף צורף כתב אישום וגזר דין מת"פ 45595-03-14 (בית משפט השלום בעכו) בו נגזר על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים ביום 4.11.14 והוטל עליו עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים בר הפעלה בתיק הנוכחי. המדינה הסכימה שעונש המאסר על תנאי האמור יופעל חציו במצטבר וחציו בחופף. לחובת הנאשם 2 הרשעה אחת בתחום התעבורה וגזר דין מיום 15.7.13.

18. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה הם שלמות הגוף ושמירה על בטחון הציבור. הנאשמים לא תכננו את ביצוע העבירה, למעט הצטיידות הנאשם 1 בסכין. חלקו היחסי של הנאשם 1 באירוע היה דומיננטי. היה צפוי להגרם נזק משמעותי אף יותר מזה שנגרם בפועל לאור השימוש בנשק קר. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה היו פסולות והם יכלו להבין את הפסול במעשיהם.

19. באשר למדיניות הענישה מדובר במקרה נוסף של "תת תרבות הסכין". בהתחשב בכל האמור לעיל, מתחם הענישה ההולם ביחס לנאשם 1 נמצא בין שנה עד 4 שנות מאסר בפועל. לגבי הנאשם 2 - מחצית מתקופה זו.

20. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם - לקולא, יצוינו גילאיהם הצעירים של שני הנאשמים והעובדה שהודו בשלב מוקדם מאוד של ההליך לאחר תיקון כתב האישום. ביחס לנאשם 1 - לחומרה תצוין העובדה שמאסרו בעבר לא הרתיע אותו מהסלמה באשר למעשים פליליים. שני הנאשמים לקחו אחריות, אם כי בעניין זה יש לקחת בחשבון את ההסתייגות שנרשמה במסגרת התסקירים. לטובת הנאשם 1 יש לציין את מילוי תפקיד התומך של הנאשם 1 במסגרת מעצרו. לגבי הנאשם 2 יש לקחת בחשבון שאין לו עבר פלילי.

21. מכל האמור לעיל הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשמים עונשים כדלקמן:

הנאשם 1

- א. 24 חודשי מאסר בפועל תוך ניכוי תקופת מעצרו מיום 11.5.16.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם 1 מבצע עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. פיצוי בסך של 5,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 31.1.17.
- ד. המאסר על תנאי מת"פ 14-03-45595 (בית משפט השלום בעכו) בן 12 חודשים, יופעל חציו בחופף וחציו במצטבר. כך שבסך הכל ירצה הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 30 חודשים בניכוי תקופת מעצרו כאמור לעיל.

הנאשם 2

- א. 9 חודשי מאסר בפועל תוך ניכוי תקופת מעצרו מיום 1.5.16.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם 2 מבצע עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. פיצוי בסך של 2,500 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 31.1.17.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ז, 05 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט